

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Pîcălău Dorian în numele inculpatului Lupu Artiom, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

*Lupu Artiom XXXXX, născut la XX XXX XXXX,
originar din s. XXX XXXX XXXX XXXX XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 10.02.2015 - 13.12.2016;

instanța de apel: 11.01.2017 - 18.04.2017;

instanța de recurs: 22.06.2017 - 13.09.2017

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 13 decembrie 2016, Lupu Artiom a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de închisoare pe termen de 1 an.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată numită prin sentința Judecătorei Strășeni din 18 martie 2013, în baza art. 151 alin. (1) Cod penal (menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2014) fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă lui Lupu Artiom de 1 an și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, luându-1 imediat sub strajă din sala de judecată

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a constatat că, inculpatul Lupu Artiom la 30 august 2014, în jurul orei 06:00, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 132, a ignorat cerințele legale de a se supune și a înceta gălăgia

comandantului de echipă a BPDS „Fulger” sergent major de poliție Lazariuc Sergiu, care se afla în exercițiul atribuțiilor de serviciu cu echipajul MAI 1101, intenționat nu s-a supus cerințelor legale a colaboratorilor de poliție și, astfel l-a îmbrâncit, prin ce ia deteriorat uniforma de serviciu.

Ulterior i-a aplicat circa 5-6 lovituri cu mâinile în regiunea brațelor, după ce sergentul major de poliție Lazariuc Sergiu a fost nevoit să aplice față de Lupu Artiom cătușele, l-a urcat în automobilul de serviciu pe bancheta din spate, însă când a dorit să urce în automobil, Lupu Artiom i-a aplicat trei lovituri cu piciorul în regiunea pieptului, cauzându-i sergentului major de poliție al BPDS „Fulger” Lazariuc Sergiu conform raportului de constatare medico-legală nr. 4382 din 30 august 2014, excoriații pe membrele superioare, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele menționate, se califică ca vătămare neînsemnată.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i stabili lui Lupu Artiom pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani în penitenciar de tip semiînchis și conform art. 85 Cod penal, de adăugat pedeapsa numită prin sentința Judecătoria Strășeni din 18.03.2013.

În susținerea apelului declarat procurorul a indicat că, pedeapsa penală stabilită inculpatului este prea blândă, mai mult, instanța de fond nu a ținut cont că în momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, acesta se afla în termen de probă în baza sentinței Judecătoria Strășeni din 18.03.2013, prin care a fost condamnat la 5 ani de închisoare, cu suspendare pe un termen de 2 ani.

3.1 Totodată, apel împotriva sentinței a declarat avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Lupu Artiom, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Lupu Artiom de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, din motiv că nu sunt întrunite elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

Ulterior avocatul Pîcălău Dorian în numele inculpatului Lupu Artiom a depus apel motivat, solicitând admiterea apelului cu casarea sentinței, inclusiv în ce privește anunțarea în căutare a cet. Lupu Artiom, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu remiterea cauzei penale la rejudecare, în scopul elucidării tuturor circumstanțelor, precum și înlăturării cauzelor de fapt și drept, ce au dus la emiterea unei hotărâri prejudiciabile sau reexaminarea cauzei penale, cu cercetarea tuturor probelor, cu aprecierea justă a circumstanțelor de fapt (*au lipsit leziunile corporale*

ușoare, medii, grave, etc.), lipsa prejudiciului material (*manifestat mai ales prin lipsa acțiunii civile în cadrul dosarului penal, precum și pretențiilor materiale de careva gen*) cu încetarea procesului penal și atragerea la răspundere contravențională a inculpatului Lupu Artiom în baza art. 353 Cod contravențional.

În motivarea apelului declarat partea apărării a indicat că, în materialele dosarului lipsesc datele care indică faptul că procedura de citare a inculpatului a fost respectată de instanța, pentru toate ședințele de judecată, inclusiv când a avut loc dezbaterile judiciare, ultimul cuvânt al inculpatului și pronunțarea sentinței judiciare.

Mai mult, apelantul a menționat că, instanța de fond nu a cercetat nemijlocit în ședința de judecată toate probele, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată au fost invocate probele de la f.d. 1, 7, 10, 35-36, 46, iar în conținutul sentinței de condamnare se face referire la probele de la f.d. 4-5, 7, 12, 25, 26, 28-33, 35, 36.

Totodată, avocatul a susținut că, instanța a dat o apreciere unilaterală probelor administrate în respectiva cauză penală și anume în favoarea acuzării, urmând să aprecieze critic declarațiile martorilor acuzării și anume a lui Zamorev Alexandru, Lazariuc Sergiu și Căpățînă Victor, deoarece acestea sunt contradictorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Lupu Artiom ca fiind nefondat și admis apelul declarat de către procuror, casată sentința în partea individualizării pedepsei penale cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte după cum urmează:

Lupu Artiom a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1)¹ Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial, partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Strășeni din 18 martie 2013 și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2014, stabilindu-i definitiv lui Lupu Artiom pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în cele încriminate, aceasta se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Lazariuc Sergiu;
- declarațiile martorilor Zamorev Alexandru, Căpățînă Victor;
- informațiile „902” din 30 august 2014 potrivit faptului că, pe bd. Ștefan cel Mare a avut loc o bătaie (f.d. 4-5, vol. I);
- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 02 septembrie 2014 (f.d. 7, vol. I);
- raportul de constatare medico-legală nr. 43 82 din 30 august 2014 (f.d. 12, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 05 septembrie 2014 unde de la Lazariuc Sergiu a fost ridicată uniforma de serviciu BPDS „Fulger” (f.d. 25, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 05 septembrie 2014, a tabelului fotografic al uniformei (f.d. 26; 28-33, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 09 septembrie 2009, potrivit căruia de la Lazariuc Sergiu a fost ridicat suportul tehnic pe care sunt înregistrate imagini video din data de 30 august 2014 la telefonul mobil, privind conflictul care a avut loc pe bd. Ștefan cel Mare 132 (f.d. 35, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 septembrie 2014 potrivit căruia este supus examinării discul cu imagini audio-video înregistrate la telefonul mobil la data de 30 august 2014 (f.d. 36);
- ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpului delict-dicul CD-R la materialele cauzei din 09 septembrie 2014.

Verificând argumentele invocate în apelul depus de către apărare, instanța de apel a conchis că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Mai mult, instanța de apel a respins poziția apărării cu privire la achitarea inculpatului, invocând faptul că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Lupu Artiom în săvârșirea infracțiunii încriminate.

Instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Lupu Artiom, considerând a fi neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or,

acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului, și anume declarațiile părților vătămate și a martorilor.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile martorilor Darii Gheorghe și Cheptene Dumitru, care prezintă un grad redus de credibilitate, reieșind din faptul că, acești martori sunt în relații apropiate (prieteni, rudă) cu inculpatul, fapt care în viziunea instanței i-au determinat pe aceștia să depună în instanță declarații incomplete, favorabile inculpatului în scopul diminuării vinovăției acestuia.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, aceste declarații vin în contradicție cu circumstanțele cazului stabilite de către instanță în cadrul judecării prezentei cauze penale, or, nimeni din acești martori nu au declarat despre aplicarea loviturilor părții vătămate, cauzându-i vătămare corporală neînsemnată și nu au comunicat despre faptul că inculpatul a rupt șevronul de pe uniforma părții vătămate, fapt confirmat de către martorii Zamorev Alexandru și Căpățînă Victor.

Instanța de apel a apreciat declarațiile părții vătămate și a martorilor acușării oferite în instanța de fond ca fiind consecvente și care corespund cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale, coroborează între ele și cu celelalte probe materiale prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești, oferite sub jurământ și care corespund adevărului.

Cât privește argumentul apărării precum lipsește în acțiunile inculpatului elementele infracțiunii imputate, instanța de apel a menționat că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, a fost realizată prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătate, manifestată prin lovituri cu pumnul și piciorul aplicate de către inculpat părții vătămate Lazariuc Sergiu, care deține funcția de sergent major de poliție, comandant de echipă a BPDS „Fulger”, în scopul sistării activității lui de serviciu.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiată versiunea apărării precum că, șevronul fiind rupt de pe cămașă nu poate fi considerată ca deteriorarea a uniformei, cămașa fiind vizibil întreagă potrivit planșei fotografice (f.d. 32-33, vol. I), or, șevronul este parte componentă a uniformei și ruperea acestuia de pe cămașă se consideră ca deteriorare a uniformei colaboratorului de poliție aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

Mai mult, instanța de apel a apreciat critic argumentul apărării precum că, excoriațiile pe brațele părții vătămate au fost produse involuntar de către inculpat în momentul îmbarcării acestuia în autovehicul, deoarece avea loc opunerea de

rezistență din partea inculpatului colaboratorilor de politie. Or, această versiune se combate prin declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați analizate mai sus.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentul apărării precum că, lipsesc leziunile corporale ușoare, medii, grave, or, potrivit dispoziției normei penale incriminate inculpatul Lupu Artiom a fost recunoscut vinovat de aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea părții vătămate Lazariuc Sergiu, care este un subiect special. Vătămare corporală confirmată prin raportul de constatare medico-legală nr. 4382 din 30 august 2014.

Instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apărătorului cu privire la dubiile apărute în legătură cu lipsa acțiunii civile din partea părții vătămate, precum și raportul constator privind pagubele aduse autovehiculului de poliție, lipsa prejudicierii materiale, prevăzută de norma încriminată, or, dispoziția acesteia nu prevede ca element obligatoriu prezența unui prejudiciu material, ci doar cauzarea unor vătămări neînsemnate, fapt ce-și regăsește confirmare în raportul de constatare medico-legală nr. 4382 din 30 august 2014.

Mai mult, înaintarea acțiunii civile de către partea vătămată este un drept procedural al ultimei și nicidecum o obligație, iar lipsa unor pretenții de ordin material sau moral din partea părții vătămate față de inculpat nu echivalează cu pronunțarea unei sentințe de achitare în privința ultimului.

Cât privește argumentul apărării precum că, în materialele dosarului lipsesc datele care indică la faptul că procedura de citare a inculpatului a fost respectată de instanța judiciară, pentru toate ședințele de judecată, inclusiv când a avut loc dezbaterile judiciare, ultimul cuvânt al inculpatului și pronunțarea sentinței judiciare, astfel, lipsesc avizele poștale, rapoartele de aducere silită pentru fiecare ședință judiciară dispusă spre examinare, fapt ce duce la încălcarea drepturilor inculpatului, or, potrivit datelor din procesul-verbal al ședinței de judecată inculpatul Lupu Artiom era înștiințat legal în cadrul ședinței de judecată despre data și ora următoarelor ședințe de judecată, totodată, înștiințarea despre ședința de judecată ulterioară poate fi comunicată de către avocatul care apără interesele inculpatului prezent la ședința de judecată și citat sub semnătură.

La ședința de judecată din 28 noiembrie 2016, când a avut loc dezbaterile judecătorești și ultimul cuvânt al inculpatului, Lupu Artiom s-a prezentat personal fără a prezenta un certificat medical confirmativ, la ședința anterioară acesteia comunicând instanței prin intermediul avocatului că este bolnav. Iar la ședința următoare din 13 decembrie 2016 când s-a anunțat pronunțarea sentinței părțile la

proces nu s-au prezentat fiind înștiințate în mod legal, sentința din 13 decembrie 2016 fiind pronunțată în lipsa acestora.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentul din apelul apărătorului Pîcălău Dorian precum că, instanța de fond nu a respectat cerințele procedurale penale, care a pus la baza sentinței de condamnare probe care nu au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată au fost invocate probele de la f.d. 1, 7, 10, 35-36, 46, iar în conținutul sentinței de condamnare se face referire la probele de la f.d. 4-5, 7, 12, 25, 26, 28-33, 35, 36. Instanța nu a oferit participanților la proces posibilitate a de a se expune asupra circumstanțelor din aceste documente, necitite în ședința de judecată, or, prevederile art. 415 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, în mod exhaustiv stabilesc cazurile în care cauza civilă poate fi remisă spre rejudecare în instanța de fond de către instanța de apel în urma judecării apelului, situații care nu se regăsesc în speța dată.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, incorect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsa prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite reflectat de împrejurările săvârșirii sale, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia.

La stabilirea și individualizarea pedepsei penale în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond nu a constatat careva circumstanțe atenuante sau agravante. Ținând cont de caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, precum și de faptul că nu și-a recunoscut vina și nici nu a regretat de cele întâmplate, anterior a fost condamnat, partea vătămată nu are pretenții material față de inculpat, instanța de fond a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin stabilirea unei pedepse sub formă de un an închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, instanța de fond la pedeapsa stabilită a adăugat parțial pedeapsa neexecutată numită prin sentința Judecătoriei Strășeni din 18 martie 2013 în baza art. 151 alin. (1) Cod penal (menținută prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 ianuarie 2014) și a aplicat pedeapsa definitivă lui Lupu Artiom sub formă de 1 ani și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, instanța de apel a admis argumentele procurorului privind numirea unei pedepse penale blânde și cumularea eronată a sentințelor în baza art. 85 Cod penal, or, restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului Lupu

Artiom, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane, poate avea loc doar prin aplicarea unei pedepse penale în limitele sancțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis, potrivit art. 72 alin. (3) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele procurorului privind existența stării de recidivă și necesitatea executării pedepsei penale cu închisoarea în penitenciar de tip închis, or, inculpatul Lupu Artiom a comis o nouă infracțiune din intenție în perioada de probațiune stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni din 18.03.2013, iar potrivit prevederilor art. 34 alin. (5) lit. e) Cod penal, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În conformitate cu art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

Potrivit materialelor cauzei penale, inculpatul Lupu Artiom a fost condamnat prin sentința Judecătorei Strășeni din 18 martie 2013 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de 5 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal a fost suspendată executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani.

Din aceste considerente și ținând cont de prevederile legale sus citate, instanța de apel a conchis necesar a stabili pedeapsa penală definitivă inculpatului în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugarea parțială la pedeapsa stabilită partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Strășeni din 18 martie 2013 stabilindu-i definitiv lui Lupu Artiom pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pîcălău Dorian în numele inculpatului Lupu Artiom, prin care solicită casarea deciziei, rejudecare cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încetat procesul penal în privința inculpatului și atragerea acestuia la răspundere contravențională.

Recurentul menționează că, instanța de apel pripit a respins argumentul apărării privind faptul că instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare

probe ce nu au fost date citirii și cercetate în cadrul ședințelor de judecată din prima instanță, astfel încălcând dreptul la apărare inculpatului.

Mai mult, recurentul menționează aceleași argumente indicate în cererea de apel și anume, că în materialele cauzei lipsesc probele ce ar confirma că a fost respectată procedura de citare a inculpatului, au fost luate în calcul declarațiile martorilor acuzării care sunt contradictorii și lipsește prejudiciul material cât și acțiunea civilă.

Totodată, avocatul a menționat că în speță lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și anume, amenințarea conform dispoziției normei menționate, care în cazul dat s-a manifestat prin faptul că inculpatul a preîntâmpinat partea vătămată că este polițist.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatului, menționând că recurentul se referă la starea de fapt a cauzei și la chestiunea de apreciere a probelor, ceea ce nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, iar instanța de apel just a conchis asupra vinovăției lui Lupu Artiom în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent și argumentate.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, în motivarea recursului menționând că instanța de apel a dat o apreciere eronată probatoriului administrat, iar în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat, astfel repetând întru totul motivele invocate în apel.

Reieșind anume din acest fapt, instanța de recurs menționează că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, or, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului avocatului în interesele inculpatului, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, iar careva temeiuri de a dispune achitarea lui Lupu Artiom, nu au fost stabilite.

Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor administrate în cadrul instanței de apel și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința de condamnare atacată este legală și întemeiată în partea constatării vinovăției inculpatului, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, și conține răspunsuri la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

În continuare, din textul recursului declarat, se constată că recurentul critică soluția instanței de apel, de altfel și cea a primei instanțe, invocând că acestea au dat o apreciere eronată probatoriului administrat în cauză.

În ceea ce privește faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, Colegiul penal amintește că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Colegiul penal pe această linie de considerente consideră relevant de a specifica că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată.

Se apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului cu privire la adoptarea unei decizii ilegale de către instanța de apel în privința lui Lupu Artiom, totodată, menționând că Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborând între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care indubitabil se dovedește vinovăția inculpatului ultimului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal și totalmente se combat cu argumentele aduse, la caz, de către partea apărării întru susținerea nevinovăției inculpatului.

Mai mult, Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul apărării precum că, instanța de apel eronat a luat în calcul probele puse la baza sentinței de condamnare ce nu au fost date citirii și cercetate în cadrul ședințelor de judecată din prima instanță (f.d. 4-5, 12, 25, 26, 28-33, vol. I), or, conform art. 413 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat și cercetat probele din prima instanță, inclusiv cele menționate de către apărător, fapt demonstrat din materialele dosarului și anume procesul-verbal al ședinței de judecată din 18 aprilie 2017 (f.d. 25-27, vol. II).

Nu în ultimul rând, asupra celor constatate se impune și mențiunea că, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în de apel și, căroră instanța de judecată, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Concluzionând asupra celor expuse instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și în virtutea considerentelor expuse supra, constatând că în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel, Colegiul penal apreciază ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent.

La judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, respectiv nu există careva temeii legal pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat de către avocatul Pîcălău Dorian în numele inculpatului Lupu Artiom.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pîcălău Dorian în numele inculpatului Lupu Artiom, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui *Lupu Artiom XXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la *04 octombrie 2017*.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan